

Szövegfeldolgozás kérdések segítségével

Javasolt feldolgozási idő: 45 perc

1. feladat

Dolgozd fel az alábbi szöveget a kérdezés technikájával!

Első lépésben olvasd el a kérdéseket és próbáld magadtól megválaszolni őket! Válaszaidat írd le!

Majd olvasd el a szöveget egyben, összefüggően!

Ezután tagold a szöveget bekezdésekre, jelöld színessel az egyes bekezdéseket!

Végül jelöld a kérdésekre adható válaszokat a szövegben és egészítsd ki a korábbi válaszaidat!

1. Milyen korúakról szól a történet?
2. Jellemzően mivel kommunikál ez a korosztály?
3. Egy tanórán meddig lehet folyamatosan lekötni a figyelmüket?
4. Mit csinálnak keveset ezek a fiatalok?
5. Mi a kedvenc időtöltésük a szöveg szerint?

Az online lét

A mai tizen- és huszonevesek folyamatosan online állapotban vannak, azaz állandó kapcsolatot tartanak fenn a világhálón. Okostelefonjaikat gyakran az iskolai órákon és éjszaka sem kapcsolják ki. Ezeket a készülékeket gyakran fülhallgatóval üzemeltetik, az élmény tehát a külvilágot kizárva csak egy emberé. Ez a generáció jellemzően képekkel kommunikál. Mindig mindenről fényképeket készítenek, amit szinte azonnal feltöltenek és megosztanak a világhálón. Számukra a világ az, amit az ismerőseik posztolnak, így bizonyos – a szocializáció szempontjából fontos – témákkal nem kell találkozniuk. Az állandó ingergazdagság következtében – sokszor a tévé előtt is csetelnek vagy videojátékot játszanak – egy tanórán vagy előadáson alig öt percre lehet folyamatosan lekötni a figyelmüket. Ez az idő tíz évvel ezelőtt még tizenkét perc volt. Számukra a régi médiumok háttérbe szorulnak. Rádiót egyáltalán nem hallgatnak a mai tinédzserek, könyvet,

2. feladat

A következő szöveg egy Kínai tanmese.

Olvasd el a szöveget! Ha szükséges, akkor kétszer olvasd el!

Az olvasás után tegyél fel a szövegről legalább 5 kérdést! Majd válaszold is meg őket!

Ügyelj arra, hogy egész mondatokkal felelj!

Mese a törött vízfordó edényről

Kínában egy vízfordónak volt két nagy cserépedénye. Annak a rúdnek egy-egy végén lógtak, amit a nyakán-vállán hordott, a pataktól a házáig. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt, és így mindig egy teljes adag vizet szállított. A pataktól a házig tartó hosszú út végén a megrepedt edény többnyire már csak félig volt vízzel. Két teljes évig ez így ment, a vízfordó csak másfél edény vizet szállított naponta a házba. Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz hibátlanul tette a dolgát.

Szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét és nyomorultnak érezte magát, hogy csak fele annyit tudott teljesíteni. A két év keserűség után az egyik napon megszólította a vízfordót a pataknál:

- Szégyellem magam, mert a víz szívárogo egész úton hazafelé.

A vízfordó így válaszolt a cserépnek:

- Észrevetted, hogy a virágok az ösvényen csak a te oldaladon teremnek, s a másikon nem? Ez azért van így, mert mindig is tudtam a hibádról, és virágmagokat szórtam az ösvénynek erre az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszaballagtunk a pataktól. Két éve leszedem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat. Ne szégyelld hát a mivoltodat!

Hogyan fogadta a vízfordó a cserépedény hibáját? Tudott a hibájáról, de meglátta benne a jót, a hasznosat.

